

PIRWORODNIK (6) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pierworodny).

pl N pierworodnicy (3). ◇ A pierworodniki (2). ◇ I pierworodniki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (błędna lokalizacja) i XVIII w.: pierworodnik.

1. *Dziecko urodzone jako pierwsze (3)* : w starym zakonie zawnždy pierworodniki oddawano ku słuźbie Bożey. *RejAp* 119; Albo on drugi [*anjoł*] co też iedney nocy pobił wżytki pierworodniki w Egipcie. *RejAp* 147v, 119.

2. *Ktoś wybrany jako pierwszy (3)* : Cić są ktorzy sie z niewiáltami nie pokaláli/ ábowiem dzyewice są. A ci nálladią Báránká gdzie sie kolwiek obroci. Ci są wykupieni z ludzi iáko pierworodnicy Bogu y Báránkowi [*primitiae Deo et Agno Vulg Apoc 14/4*]/ á w vćciech w ich nie byłá znaleźyona zdrádá *RejAp* 117.

Wyrażenie: »pierworodnik pański« (2): A tyć to są pánny/ á tyć to są dzyewice iego/ gdyż słyłyz iź są wyięci z ludzi/ [...] gdyż słyłyz iź ie tu Duch święty zowie pierworodniki Páńłkiemi *RejAp* 119, Ee4.

Synonimy: 2. *pierwiastek, pirwiaznek.*

Cf **PIRWORODNIĘ**, PIRZWIENIEC, PIRZWIENIĘ, PIRZWIEŚNIĘ, PIRZWNIE